

Stog vele, vele, lange jaren
Elisabeth, België's Vorstin!

Bilbeug 11 Juli 1915

Alfons de Toete

O, gij gehate pruis.....

O, gij gehate pruis
We strijden hand in hand.
We pletten u tot gruis
En redden Belgenland

De glorieson zal rijzen
In volle weeld en praecht
We zullen u te wijzen
Dat emdraecht maakt de macht.

Antwerpen 19 Sept. 1914

Alfons de Toete

Vaderland.

Oh sit ik ver, van 't plekje grond
Waarop ik werd als Bely geboren.
Oh schreit mijn oog, op desen Hond
Als ik denke, op wat ik heb verloren.

O duurbaar Land, met bosch en duin.
Met kunstgeenrocht en nijverheid.
Gij ligt verhappt in bloed en puin
Liedaar waarom mijn harte schreit.....

Uw woorspoed, was een doorn in 't oog
Van hem, die sich thur vriend dief moemen
O God, ik stuur een bee omhoog.
Ontneem zijn keisersteroen en roemen.

Verhappt in 't niet dien goetdeloose
Die Elven Waam, gekinkt ten thand.
Bescherm ons België; straf dien boose
Schenk ons die vrijheid van ons Land!

Alfons de Toete

P.S. Als ik denkt. Het de Clercq, dat ik bij mogelijke plaatsing
dwaer last zou kunnen mee luygen had ik het natuumlyk
liever niet geplaatst.

't is oorlog in 't land.....

't is oorlog in 't land.....
elken ziet, men kan het wel hooren.
de pruus, die moordt, die markt en hand,
elken ziet er de pruinen mag smoooren.

't is oorlog in 't land.....
En weeloose vrouwen die sluchten.
elket hare en kinderen ten allen kant
elken hoort de moeders soo zuchten.

't is oorlog in 't land.....
de soldaten die hekken ten schijden.
Begeesterd, volmoed, hand in hand
zij sullen ons België berijden!

Antwerpen 20 Aug. 1914.

Elzou de Clercq

O! Nederland!.....

O! Nederland, o Zusterland.
Wat zijt Gij schoon in dese dagen
Gij reikt als moeder ons de hand
En helpt het leed ons duldig dragen.

Wat is het, dat de band soo steekt?
Ik geloof, en zonder falen.
Datge, wat ons zielen roert.
Het zijn de twee eersyde talen.

Gilberg 13 Nov. 1914

Elzou de Clercq

Aan mijnen Vorst

Albert, den Heldhaftigen.

Lire

Elk Over onderdanen, sul de dag nu gedenken.
Waarop België's Vorst, zijn verjaardag viert.
En allen, sullen hun eerbiedige hulde zenden
Aan Hem, wie'n d'helden won het voorhoofd siert.

Gij zijt voorwaer de dwon van 't heldenoud geslacht
Gij voert met roem, de naam der Vlaamske eonen.
Noeg leeft de Leeuw, met al zyn forsche kraecht
In deren strijd der sluw en valsch teutonen.

Hoo medig was ons Land, zoo blidde mijverheid.
Ons België, met zyn duinen en landouwen
Waar Wetenschap en Kunst, zoo hoog reed tappelid
In Vlaanderen en in de streek der Haspenwouwen.

We leefden zoo wistig in ons klein maar rij Land
Bestuurd door ons' Vorst en een wijze regering
We hielden van België, als ons draagbare pand
We konden geen dwang, geen rijckidsontleing.

Doek een afgunstigen nabuur, ik noem hem hier niet.
Zijn naam is 't niet waardig, hier weder te schrijven
Die kwam ons lespringen, als een roover, bandiet.
En wilde zyn lenden, door ons landeken drijven.

Daar stondt Gij o Vorst, als een heldenfiguur
Met het "Viel door mijn land" op uw lippen
Met het leger gereed, als een levende muur
Om geenen enkelen vijand te laten ontglippen.

Wie vermag het te schetsten, het schryvende leed.
Door uw Koninklijk hart, die tijd ondervonden
Toen die lenden, zoo wild en zoo wreed.
Onse steden verbrandden, onse vrouwen en kinderen.

Uw leger, o Koning Gij verliet het geen voet.
Gij wildet de gevaren met uw "jongen" botseeren
Uw bijzijn alleen gaf hun heldenmoed
Gij leidt se aan, en sulst ook triomfeeren.

Gij zijt ook hun Vader, al zijt Gij hun Vorst.
Hooals ons edele Vorstin, hun Zuske en Moeder
Gij heelt hunne wonden, en lescht hunnen dorst.
Gij spreekt hen aan, als Hamerud en als Broeder.

O! Die, mag ik 't u zeggen, hoe ons hart voor U slaat
Hoe mij eerbiedig te regeeren en reeren.
Hoe menig gebed hier tot Gode aangaat
Opdat Gij ongedeedt moogt wederkeeren.

Dat God U bescherm, is mijn innig gebed.
Komt in triumf om uw kroon te beklimmen
Met uw Kinderen, ons Koningin Elisabeth.
Daarvoor zal dagelyks mijn be te hemel beklimmen

2/4/19

ELZA DE CLERQ

Alfons de Paoter.

Aan den Heer

Poëné de Clercq.

eer biedig aangeboden.

Ik sta niet in de rij onzer dichterschaar.
Ik begin maar pas, poëzie in, te samelen.
Beoordeel alzo, deze stukjes einaar.
Zie ik hier heb durven versamelen.

Wel blaakt mijn hart, van 't vuig gewel
Voor onse Vorsten, mijn Land, en de Belgen.
Dat was bij het maken van desen het doel.
Want ik voel me zoo fier, als een humber Belgen.

Wilburg 13 Juli 1918

Elza de Clercq

Aan mijne Koningin

Elisabeth, de Wellevinde

Edele Moeder van 't Belgisch Volk
In droeve dagen van 't oorlogwe.
Aanvaard hier, van een nedrige folk,
Een bezinging in Uw smarten we.

Wij zijn verthooid, als bannelingen.
Terre van ons dunnbaar plechje grond,
Waar wij als vrije mannen gingen.
Waar eens Uw kroon, ons wiege stond.

Waar Gij als Moeder werdt geëerd.
Met liefde door Uw volk gedragen.
Waar Uw Gemaal heeft geresceerd.
En wij den voorspoel groter sagen.

Uw licht ons land, gedrenkt in 't Bloed
Van zijne edele, groote konen
Verdedigt ja, met kloeken moed.

Getooid met helden, markelaarskronen.

Al Noed Uw Hart in 't namelous leed
O Koningin in smart en lyden
Gij volgt ons Vorst, heldhaftig gereed.
Gij weikt, en blijft aan zijne zijden.

Hoer menigen werdt door Uw Hand
Hoo sacht en liefdevijk verbonden.
Uw Stem, is als een sacht verband
Die loningt groote, ewaren wonden.

Uw komst, is als een lansen
Toor hen, die loch soo dapper thiden.
Van nught van hen de droefenis
En danken U, in hun gebeden.

O, mag ik hier mijn hulde brengen
In diepen eerbied, dankbaarheid
Ik wil tot God, gebeden slengen
Heim smeecken, voor U, Megetteit!

Heem vragen dat Hij ons mag sparen
Ons Wellevinde Koningin.